

vil normalt alene angå den mellem Danmarks Nationalbank og det pågældende udenlandske betalingsinstitut bestående saldo, men må i visse tilfælde tillige omfatte beløb, der først senere kommer til afregning på saldoen (terminsforretninger), eller beløb, der indestår i private danske eller udenlandske banker. Så længe Den europæiske Betalingsunion består, og Danmark er medlem af denne, vil garantien tillige vedrøre Danmarks betalingsmellemværende med unionen eller de bilaterale forhold, der måtte udspringe af Danmarks medlemskab af unionen.

En enkelt af de gældende bilaterale betalingsaftaler indeholder bestemmelser om, at debet-saldoen over en nærmere fastsat størrelse af kreditorlandet kan forlanges dækket ved udstedelse af rentebærende statsforskrivninger, ligesom et par andre aftaler indeholder bestemmelser om, at en eventuel debetsaldo ved aftalens ophør kan forlanges dækket ved sådanne forskrivninger. Endvidere indeholder overenskomsten om Den euro-

pæiske Betalingsunion nærmere regler om udstedelse af lignende rentebærende statsforskrivninger i tilfælde af unionens ophør eller Danmarks udtræden af unionen. Under hensyn til disse bestemmelser søges i lovforslagets § 2 bemyndigelse for finansministeren til efter forhandling med finansudvalget at udstede sådanne forskrivninger.

I forbindelse med visse aftaler truffet inden for rammerne af Den europæiske Betalingsunion om påbegyndelse, allerede mens betalingsunionen består, af afvikling af Danmarks beregnede bilaterale gæld til visse kreditorlande inden for unionen, har finansudvalget i medfør af den gældende lov givet tilslutning til, at finansministeren udsteder rentebærende statsforskrivninger, såfremt den således konsoliderede valutagæld ikke skulle være endeligt afviklet inden unionens ophør, og staten derfor måtte overtage restgælden som statsgæld til udlandet samtidig med overtagelse af tilsvarende aktiver i Danmarks Nationalbank.